

ชาติไทยใครสร้าง ?

จีนตอนใต้

๑

๒

ไทยอาหม
(แคว้นอัสสัม)
ประเทศอินเดีย

แคว้นแสนหวี,
ฉาน(ไทยใหญ่)
ประเทศพม่า

ไทยน้อย
ประเทศไทย

แคว้นน่านเจ้า(มางเจียว)
,สิบสองจุไทย(สิบสองปันนา)
ประเทศจีน
(ไทยดำในเวียดนาม,ไทยลื้อ
ไทยพวน,ไทยยกนกในลาว)

ในพุทธศตวรรษที่ 18

ตอนปลายรัชกาล “พระเจ้าชัยวรมันที่ 7” อิทธิพลขอมเริ่มอ่อนแอลง คนเชื้อสายไทยภายใต้การนำของ **พ่อขุนศรีนาวนำถม** จึงคิดหาหนทางตั้งรัฐอิสระที่เมืองศรีสัชนาลัยสุโขทัย ไม่ขึ้นการปกครองกับพวกขอม ต่อมาพ่อขุนศรีนาวนำถม สิ้นพระชนม์ ขุนนางขอมชื่อ สบาดโฆลญล่ำพง เข้ายึดกรุงสุโขทัย

การประกาศเอกราชของไทย

ประมาณ พ.ศ. 1783 พ่อขุนบางกลางหาว เจ้าเมืองบางยาง (น่าจะเป็นอำเภอนครไทยในจังหวัดพิษณุโลก)และพ่อขุนผาเมืองเจ้าเมืองราด (เพชรบูรณ์)(โอรสพ่อขุนศรีนาวนำถมและราชบุตรเขยกษัตริย์ขอม) ได้ทรงรวมกำลังขับไล่ขุนนางขอมชื่อ สบาดโฆลญล่ำพงออกจากกรุงสุโขทัยได้สำเร็จ และกรุงสุโขทัยก็เป็นอิสระไม่ขึ้นกับขอมอีกต่อไป

กรุงสุโขทัยได้สถาปนาเป็นราชธานีโดยพ่อขุนบางกลางหาวได้รับการสถาปนาเป็น พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ มีพระมเหสีทรงพระนามว่า นางเสือง มีโอรสธิดารวม 5 พระองค์ เมื่อพ่อขุนศรีฯสิ้นพระชนม์โอรสองค์ที่สองชื่อ พ่อขุนบาลเมืองทรงครองเมืองสุโขทัยต่อ และต่อมาคือพ่อขุนรามคำแหงมหาราช (โอรสองค์

อาณาจักรขอมก่อนตั้งกรุงสุโขทัย(สมัยพระเจ้าชัยวรมันของขอม)

หรือช่วงอุปราชพรหมตั้งอาณาจักร

พื้นที่ในประวัติศาสตร์การสร้างชาติไทย

- บ้านเชียง ประมาณ 5000 ปีที่แล้ว
- อาณาจักรทวาราวดี พุทธศตวรรษที่ 5 – 15
- อาณาจักรศรีวิชัย พุทธศตวรรษที่ 5 – 18
- แคว้นเชียงแสน พ.ศ.1088 – 1181
- แคว้นเงินยางเชียงแสน พ.ศ.1181 – 1805
- อาณาจักรหริภุญชัย พ.ศ.1206 – 1836

อาณาจักรสุโขทัย

พ.ศ.1781 – 1981

อาณาจักรล้านนา

พ.ศ. 1802 – 2482

อาณาจักรอยุธยา

พ.ศ.1893 – 2310

กรุงธนบุรี

พ.ศ.2310 – 2325

กรุงรัตนโกสินทร์

พ.ศ.2325 - ปัจจุบัน

อาณาจักรสุโขทัย

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

ลายสือไทย(มรดก)

ถ้วยชามสังคโลก

พระแท่นมณีจศีลาราช
อาสน์

ปราชญ์แห่งการ
ปกครอง (หัวเมือง ใน
นอก ประเทศราช)

ทำนุบำรุงพุทธ
ศาสนา(พระพุทธ
สีหิงค์)

แผนที่แสดงอาณาจักรสุโขทัยสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช

อาณาจักรสุโขทัย
สมัยพ่อขุนรามคำแหง
มหาราช

พระมหากษัตริย์ในสมัยกรุงสุโขทัย

พ่อขุนศรีอินทราทิตย์

พ่อขุนบาลเมือง

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

พระยาเลอไทย

พระยาจ๋วนำถม

พระมหาธรรมราชาที่ 1 ลีไทย

พระมหาธรรมราชาที่ 2

พระมหาธรรมราชาที่ 3 ไสลือไทย

พระมหาธรรมราชาที่ 4 บรมपाल

แผนที่แสดงที่ตั้งแคว้น ต่างๆ ในสมัยโบราณ ก่อนตั้งกรุงศรีอยุธยา

- ๑. ล้านนา ๒. ล้านช้าง
- ๓. เวียงจันทน์ ๔. ลำน่าน
- ๕. นครวัดนครธม ๖. ปัตตานี
- ๗. ไทรบุรี ๘. นครศรีธรรมราช
- ๙. สุพรรณภูมิ ๑๐. ละโว้-อยุธยา
- ๑๑. สุโขทัย ๑๒. หงสาวดี
- ๑๓. พุกาม ๑๔. สิบสองจุไทย

สาเหตุที่กรุงสุโขทัยถูกกรุงศรีอยุธยาผนวกดินแดน

- ภายหลังเมื่อพระมหาธรรมราชาที่ ๓ (ไสลือไทย) เสด็จสวรรคตเมื่อ พ.ศ. ๑๙๖๒
- พระโอรสคือ พระยารามกับพระยาบาลได้ต่อสู้แย่งชิงอำนาจกัน
- สมเด็จพระอินทราชา (กรุงศรีฯ) ต้องยกกำลังมาคลี่คลายสถานการณ์และเจ้านายราชวงศ์พระร่วง(สุโขทัย)ก็ออกมาถวายบังคม แสดงให้เห็นถึงความอ่อนน้อมและการยอมรับอำนาจ

กษัตริย์องค์ที่ ๖ ของกรุงศรีฯ

- สมเด็จพระอินทราชา(เจ้านครอินทร์กษัตริย์องค์ที่ ๖ ของกรุงศรีฯ)จึงทรงแก้ปัญหา คือให้พระยาบาลไปครองเมืองพิษณุโลก (เฉลิมพระนามใหม่ว่า**พระมหาธรรมราชาที่๔**) ,พระยารามครองเมืองสุโขทัย และยังจัดสรรให้พระยาเชลียงไปครองเมืองเชลียงหรือสวรรคโลก และพระยาแสนสอยดาวไปครองเมืองซากังราว (กำแพงเพชร)

- ต่อมา พ.ศ.๑๙๙๔ พระยาอุทิศฐิเฐียร (บุตรพระมหาธรรมราชาที่ ๔) ได้คิดตั้งตนเป็นอิสระแต่ไม่สำเร็จ จึงหลบหนีไปสวามิภักดิ์ต่อพญาตีโลกราชแห่งอาณาจักรล้านนา และร่วมมือกับพระยาเชลียงยกทัพเข้าตีเมืองซากังราวแต่ไม่สำเร็จอีก

- เพื่อป้องกันอาณาจักรล้านนาขยายอิทธิพลลงมา และความวุ่นวายที่จะเกิดกับกรุงสุโขทัยอีก ดังนั้น พ.ศ.๒๐๐๖ สมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ จึงโปรดเกล้าให้พระราชโอรส (ต่อมาเป็นกษัตริย์พระนามว่าสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ ๓)ครองกรุงศรีฯ ส่วนพระองค์ไปครองเมืองพิษณุโลกแทน จึงหมดยุคกรุงสุโขทัยตั้งแต่นั้นมา

หมายเหตุ อาณาจักรล้านนาคือเมืองเชียงใหม่ เชียงแสน เชียงรุ่ง
ปัจจุบัน คือบริเวณ เชียงใหม่ ลำปาง ลำพูน พะเยา แม่ฮ่องสอน ตาก
และลึกขึ้นไปในพม่า ลาวและจีนบางส่วน

เหตุที่ไทยเป็นศัตรูกับพม่าครั้งแรก

- พระเจ้าตเบ็งชเวตี้ ต้องการจะขยายอำนาจเข้าสู่หัวเมืองมอญ เหล่าหงสาวดี และทางใต้
- ชาวมอญหลบหนีเข้ามาอยู่เมืองเชียงกราน ซึ่งอยู่สุดชายแดนกรุงศรีอยุธยา และพม่ายกทัพเข้าตีเมืองเชียงกราน
- มอญหลบหนีเข้ามาพึ่งในเขตไทย พม่ายกทัพตามเข้ามาเพื่อกวาดต้อนผู้คนไปเป็นเชลย (ทาส)
- พระไชยราชา ยกทัพเข้าต่อสู้เนื่องจากเป็นเขตแดนไทยและชนะพม่า จึงเป็นต้นเหตุให้ไทยกับพม่าเป็นศัตรูกันตั้งแต่นั้นมา

กษัตริย์องค์ที่ ๑๓

สมเด็จพระรามาธิบดีที่ ๒ หรือสมเด็จพระเชษฐาธิราช
กษัตริย์องค์ที่ ๑๐ (จากภาพยนตร์เรื่อง สุริโยทัย)

พระอาทิตย์วงศ์ขึ้นครองราชย์ทรงพระนามว่าสมเด็จพระบรมหน่อพุทธางกูร
กษัตริย์องค์ที่ ๑๑เสด็จสวรรคตสวรรคตด้วยโรคไข้ทรพิษภายหลังขึ้นครองราชย์
ได้ ๔ ปีเศษ

พระรัฏฐาธิราชกุมารพระชนมายุ ๕ พรรษา ขึ้นครองราชย์ได้ ๕ เดือนเศษเป็น
กษัตริย์องค์ที่ ๑๒(บุตรพระสนมอายุ ๑๓ปี)

(อ้าแดงอุ้นเป็นบุตรพระยายมราชต่อมาได้เลื่อนเป็นอัครชายา)

บ้านเมืองระส่ำระสายเพราะ พระยายมราชบิดาพระอัครชายาฉ้อ ราชฎ์บังหลวง

พระไชยราชานำกำลังจาก
เมืองเหนือเข้ายึดอำนาจ
เนื่องจากการคอร์ปชั่นของ
มหาเสนา

และพระไชยราชาปราบดา
ขึ้นเป็นกษัตริย์องค์ที่ ๑๓
พระนามว่า “**สมเด็จพระ
ไชยราชาธิราช**”

พระราชธิดาราช
ถูกประหาร

ในขณะที่พระไชยราชาธิราชออกปราบศึกเมืองเหนือพระมเหสีได้
สวรรคต และท้าวศรีสุดาจันทร์เข้าแทนที่และเป็นที่โปรดปราน

ท้าวศรีสุดาจันทร์
ลอบมองพันธบุตรศรี
เทพด้วยความพึง
พอใจ

พันธบุตรศรีเทพถูกเรียกเข้า
ตำหนักฝ่ายในเพื่อขับเสภา
และถวายกาพย์ โคลงต่าง ๆ

หลังจากพระไชยราชาเสด็จสวรรคต(ถูกลอบวางยาพิษ)ความวุ่นวาย
ครั้งแรกก็ย่างกรายเข้าสู่กรุงศรีอยุธยา

พระยอดฟ้าหรือแก้วฟ้า
กษัตริย์องค์ ที่ ๑๔ ถูกลอบ
วางยาพิษครองราชย์ปีเศษ

ท้าวศรีสุดาจันทร์เป็นชู้กับพันธบุตรศรีเทพ ภายหลังได้ขึ้นเป็น
กษัตริย์ นามว่าขุนวรวงศาธิราชกษัตริย์ องค์ที่ ๑๕

ขุนพิเรนทรเทพ (จากภาพยนตร์เรื่องตำนานสมเด็จพระนเรศวร) ได้นำกำลังเข้ายึดอำนาจของขุนวรวงศาธิราช และได้รับความชอบได้ครองเมืองพิษณุโลกและพระวิสุทธิกษัตริย์

ตั้งแต่ยุคสมัยพระไชยราชาที่เมืองเชียงกรานจนถึงพระเจ้าจักรพรรดิพม่า
มีพระเจ้าแผ่นดินเพียงพระองค์เดียวคือพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้(ไทย๔) และ
ก็รู้ข่าวความวุ่นวายภายในราชสำนักไทย

สมเด็จพระศรีสุริโยทัย
แต่งการเช่นบุรุษออกสู้รบ
กับพระเจ้าแปรซึ่งเป็นทัพ
หน้าของตะเบ็งชเวตี้

สมเด็จพระศรีสุริโยทัย
พลาดท่า ถูกพระเจ้าแปร
ฟันด้วยขง้าวถึงสะพาย
แล่ง

หลังจากนั้นพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้ เสด็จสวรรคต
บุเรงนองขึ้นครองราชย์ต่อมา

พ.ศ.๒๑๐๗ บุเรงนองขึ้น
ครองราชย์จึงยกทัพเข้า
ไทยการ (เจรจาสงบศึก
พระเจ้าบุเรงนองขอตัว
พระนเรศวร)

เมื่อสำเร็จบุเรงนองก็ยก
ทัพเข้ากรุงศรีอยุธยา ใน
คราวสงครามช้างเผือก

การเจรจาระหว่างพระมหากษัตริย์กับพระเจ้าบุเรงนอง และถูกเรียก
ข้างเป็น ๔ ข้าง สมเด็จพระเจ้าจักรพรรดิ,พระมหาธรรมราชา,พระราม
ศวร,พระยาจักรี,พระยาสุนทรสงคราม เป็นตัวประกันไปกรุงหงสาวดี

การชนไก่ของพระนเรศและพระโอรสวังหน้ามังสามเกียด (โอรสนันทบุเรง)

- กรุงศรีอยุธยาเริ่มมีความแตกแยกระหว่างพระมหากษัตริย์ที่
อยุธยา กับพระมหากษัตริย์ที่พิษณุโลก (พี่เขยกับ
น้องเมีย)

- พระเจ้าไชยเชษฐาแห่งล้านช้าง ส่งคนมาสู่ขอพระเทพ
กษัตริย์ธิดาของพระเจ้าจักรพรรดิ (น้องพระมหากษัตริย์)

พระเทพกษัตริธิดาพระมหาจักรพรรดิ พระไชยเชษฐากษัตริย์แห่งล้านนา
ขอไปเป็นพระมเหสี (จนเกิดเรื่องราวใหญ่)

พระเทพกษัตริย์ฆ่าตัวตายต่อหน้าบุเรงนอง (ในประวัติศาสตร์ไม่ยืนยัน)

- พระมหินทร์วางอุบายร่วมกับพระเจ้าชัย
เชษฐาเข้ายึดอำนาจเมืองพิษณุโลกแต่ไม่
สำเร็จ เพราะมีคนมาบอกพระมหารธรรมราชา
เสียก่อนแผนจึงแตก จึงได้ขอกำลังจากบุเรง
นองมาช่วยพิษณุโลก

- บุเรงนองยกทัพมา แต่ผู้นำทัพของพม่าต้องการความชอบพิเศษ ตามทัพล้านช้างไปจึงถูกตีแตก ทำให้เสียหน้าบุเรงนอง
- พระมหาธรรมราชาจึงเดินทางไปกรุงหงสาวดี เพื่อร้องขอชีวิต ๒ นายทัพพม่า
- พระมหินทร์ที่กรุงศรีฯ จึงนำทัพมาที่พิษณุโลก และนำพระวิสุทธิกษัตริ์ (พี่) และ พระพี่นางสุพรรณกัลยา และพระเอกาทศรถ กลับไปที่กรุงศรีอยุธยา
- บุเรงนองจึงยกทัพมากรุงศรีฯ ทันที

พระมหาจักรพรรดิเสด็จสวรรคต

พระมหินทร์ขึ้นเป็นกษัตริย์ท่ามกลางศึก

พระยาจักรีชั้นอาสาพระเจ้าบุเรงนอง โดยเป็นไส้ศึกให้กับพม่า

พระยาจักรีเสด็จทำเป็นหลบหนีมาจากทัพพม่า

พระยาจักรีให้สัญญาณพมาเข้าตีกรุงศรีฯ

พระมหินทร์หลังจากพ่ายศึกให้บุเรงนอง

การเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ 1

- พระเจ้าบุเรงนอง กษัตริย์พม่ายกกองทัพใหญ่เจ็ดกองทัพ มีกำลังพล 500,000 คน ยกมาทางด่านแม่ละเมา เข้าล้อมกรุงศรีอยุธยาไว้ทั้งสี่ด้าน ททัพพม่าล้อมกรุงศรีอยุธยาอยู่นานถึงเก้าเดือน ไทยก็เสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่า เมื่อวันที่อาทิตย์ เดือน 9 แรม 1 ค่ำ ปีมะเส็ง พ.ศ.2112 เพราะการขาดความสามัคคีด้วยกันเองเป็นไส้ศึก (พระยาจักรีทำการทรยศทูลยุยงพระมหินทราราชให้ประหารชีวิตผู้ที่ต่อสู้เข้มแข็ง ย้ายข้าราชการที่มีฝีมือและมีความสามารถไปประจำในด้านการรบที่ไม่สำคัญ แล้วย้ายผู้อ่อนแอมาด้านที่ข้าศึกมีกำลังมาก จนนครอ่อนแอก็ให้สัตยาณแก่พม่าเข้าโจมตีพระนครในทุกๆด้าน)

- พ.ศ.๒๑๒๗ (๑๕ ปีหลังเสียกรุงฯ) สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ประกาศเอกราชที่เมืองแครง เมื่อมหาเถรคั่นฉ่องพระมอญกราบทูลว่าพม่ามีแผนจะปลงประชนม์ในขณะที่พระองค์ได้รับคำสั่งให้ไปช่วยพม่ารบที่เมืองอังวะ

สมเด็จพระนเรศวรประกาศอิสรภาพ(จากภาพยนตร์เรื่องตำนาน ๑)

แผนที่แสดงอาณาจักรอยุธยาสมัยสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

แผนที่กรุงศรี อยุธยาสมัยสมเด็จพระ นเรศวร มหาราช

การเสียกรุงศรีอยุธยาครั้งที่ ๒

การเสียดวงศรียุทธยาครั้งที่ 2

พระเจ้ามังระกษัตริย์พม่าโปรดให้ยกกองทัพ 2 ทပ်คือทัพของเนเมียวสีหบดีเข้ามาทางเชียงใหม่และทัพมังมหานรธาเข้ามาทางด่านเจดีย์สามองค์ ต่อมามังมหานรธาป่วยถึงแก่ความตายเนเมียวสีหบดีได้บัญชาการทัพทั้งหมด สั่งให้ทัพพม่าเข้าประชิดพระนครคอยตัดเสบียงอาหารเพื่อให้ในเมืองอดอยากแม่ทัพไทยสั่งตั้งปืนใหญ่ยิงปะทะพม่าแต่กลับถูกพระเจ้าเอกทัศสั่งห้าม เพราะเกรงว่าสนมในวังจะตกใจเสียงปืนใหญ่ ในที่สุดพม่าเริ่มเผาเรือกำแพงเมืองจนกำแพงพังทรุดลงมาและเริ่มบุกเข้ายึดพระนครได้เมื่อวันที่ 6 เมษายนพ.ศ.2310 เวลาสองทุ่มเศษ พม่าใช้เวลาล้อมเมืองอยู่นาน 14 เดือน

- พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศมีพระราชโอรสที่ คือ ๑. เจ้าฟ้าธรรมาธิเบศร์ (เจ้าฟ้ากุ้ง) ต่อมาได้เป็นกรมขุนเสนพิทักษ์ตำแหน่งสมเด็จกรมพระราชวังบวรสถานมงคล อยู่ในที่สมเด็จพระมหาอุปราชที่จะสืบราชสมบัติ

๒. กรมขุนอนุรักษ์มนตรี (เจ้าฟ้าเอกทัศน์)

๓. เจ้าฟ้าอุทุมพร(เจ้าฟ้าดอกมะเดื่อ)ได้เป็น**กรมขุนพรพินิต**เจ้าฟ้ากุ้งนั้นเป็นกวีแผ่นดิน ผู้ทรงแต่งกาพย์เห่เรือเป็นอมตะ พระองค์เป็นที่ยอมรับของคนทั่วไปว่ามีสติปัญญาหลักแหลมเหมาะที่จะขึ้นครองราชย์ต่อไปในอนาคต

- นอกจากนี้ยังมีราชโอรสที่เกิดจากพระสนมอีก ๔ องค์ คือ

๑) พระองค์เจ้าเพชร (กรมหมื่นเทพพิพิธ)

๒) พระองค์เจ้ามั่งคุด (กรมหมื่นจิตสุนทร)

๓) พระองค์เจ้ารส (กรมหมื่นสุนทรเทพ)

๔) พระองค์เจ้าปาน (กรมหมื่นเสพรักดี)

- กลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้ามกับอุปราชย์เจ้าฟ้ากุ้ง (คือพระองค์เจ้าปาน พระองค์เจ้ามั่งคุด และพระองค์เจ้ารส) ทำเรื่องกราบบังคมทูลพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศรู้ว่าการพระราชวังบวรสถานมงคล เสด็จมาทำซู้ด้วยเจ้าฟ้าสังวาล(พระชายาองค์หนึ่งของพระบิดา)ถึงในพระราชวังหลวง (เป็นเรื่องจริง)

- เจ้าฟ้ากุ้งถูกจับและถูกเขียน ๒๓๐ ที (เป็นยก ๆ ละ ๓๐ ที) พระองค์ถูกเขียน ๑๘๐ ทีก็สิ้นพระชนม์ เจ้าฟ้าสังวาลถูกเขียนยกหนึ่งอยู่ได้ ๓ วันก็ถึงแก่พิราลัย และได้นำพระศพทั้งสองพระองค์ไปฝังไว้ ณ วัดไชยวัฒนาราม

- หลังจากนั้นมาเจ้าฟ้าเอกทัศน์ และเจ้าฟ้าอุทุมพร(กรมขุนพรพินิจ หรือขุนหลวงหาวัด) ก็ไม่พอพระทัยกับเจ้าฟ้าทั้ง ๓ กรมนี้มาโดยตลอด

- ตามหลักแล้วราชสมบัติจะต้องตกอยู่กับโอรสองค์ที่ ๒ (เจ้าฟ้าเอกทัศน์) แต่พระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์ทรงมีพระราชดำรัสว่า “กรมขุนอนุรักษ์มนตรีนั้นเป็นวิสัยพระทัยปราศจากความเพียร ถ้าจะให้ดำรงฐานันดรศักดิ์อุปราชสำเร็จ ราชการกึ่งหนึ่งก็จะเกิดวิบัติฉิบหายเสีย...”

- ดังนั้นจึงทรงตั้งกรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอุทุมพร) เป็นกรมพระราชวังบวรฯ ส่วนกรมขุนอนุรักษ์มนตรี(เจ้าฟ้าเอกทัศน์) ทรงผนวชหนีภัยการเมือง

สาเหตุพม่ารบไทย

- ในรัชสมัยของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศรั้ว เมื่อปี พ.ศ.๒๒๗๙ นั้น พม่าเสียเมืองอังวะ(เมืองหลวง)ให้แก่มอญ สมิงทองซึ่งเป็นหัวหน้าได้ปราบดาภิเษกตนเองเป็นกษัตริย์ที่กรุงหงสาวดี ไม่ขึ้นกับพม่าที่กรุงอังวะบุรีอีกต่อไป
- พม่ากลุ่มหนึ่งที่เมืองเมาะตะมะ(เขตมอญ)จะกลับไปกรุงอังวะก็ไม่ได้จึงได้จึงอพยพมาพึ่งไทยพระองค์ก็รับไว้ประมาณ ๓๐๐ กว่าคน พระองค์ได้ให้ไปอยู่นอกกำแพงเมืองโก้วัดมณเฑียร (และสุดท้ายพม่าก็แพ้มอญต้องเสียกรุงอังวะให้มอญ

- พม่าล้อมอำนาจ แต่ก็มียนายพรานพม่าชื่อมังอองจาเยะ เริ่มช่องสุ่ม
ผู้คนเพื่อกอบกู้บ้านเมืองจากมอญ และมังอองจาเยะมาตั้งเมืองรัตนครีที่
บ.มตะโขโบ

- มังอองจาเยะสามารถขับไล่มอญออกจากกรุงอังวะสำเร็จ ตีได้เมืองอัง
วะ และเมืองแปรเมื่อ พ.ศ.๒๒๙๖ ปราบดาขึ้นเป็นกษัตริย์พม่าทรงพระ
นามว่า พระเจ้าอลองพญา และตั้งบุตรคนที่ ๒ ขึ้นเป็นอุปราช นามว่า
พระเจ้ามังระ

- พ.ศ.๒๓๐๐ พม่าก็ขยายตีได้เมือง อย่างกุ่ม พะสิม สิเรียม เหล่ามอญก็
หนีมาพึ่งไทย สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศจึงให้ไปตั้งหลักแหล่งนอก
เขตกำแพงเมือง (คนละฝั่งกับมอญ)

- พ.ศ.๒๓๐๑ สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศฐ์เสด็จสวรรคต ก็มี
ความส่อเค้าการแตกสลายของราชวงศ์บ้านพลูหลวงให้เห็นเมื่อมี
เจ้ากรม ๓ กรม(เป็นราชโอรสต่างมารดาเกิดแต่พระสนม)ต่างก็
จะตั้งตัวเป็นกษัตริย์ คือ ๑)กรมหมื่นจิตรสุนทร ๒) กรมหมื่น
สุนทรเทพ ๓)กรมหมื่นเสพภักดี ต่างก็ช่องสูมกำลังและเตรียม
เครื่องราชูปโภค (เพื่อจะขึ้นเป็นกษัตริย์)

จนพระราชาคณะ ๕ รูปคือ

๑. พระธรรมโศดมจากวัดธรรมมิกราช

๒. พระธรรมเจดีย์จากวัดสวนหลวงสบสวรรค์

๓. พระพุทธโฆษาจารย์จากวัดพุทธโรสวรรัย

๔. พระเทพมุนีจากวัดกุฎีดาว

๕. พระเทพกระวีจากวัดพระรามาวาสได้เกลี้ยกล่อมให้สมัครสมาน
สามัคคีกัน และกระทำสัตย์สาบานเหตุการณ์จึงยุติ(บางเล่มว่าทั้ง ๓ ท่าน
นี้ถูกสำเร็จโทษถึงพิราลัย)

กษัตริย์

อุปราชย์

๓๒

พระเจ้าอยู่หัวบรมโกษฐ์
หรือพระบัณฑูรย์น้อย

โอรส

เจ้าฟ้ากัณฐ์สิน และแต่งตั้ง
เจ้าฟ้าอุทุมพรขึ้นแทน

โอรส

๓๓

พระเจ้าอุทุมพร
(หรือขุนหลวงหาวัด)

อนุชา

๓๔

พระเจ้าเอกทัศ
หรือขุนหลวงชี่เรือ

- พ.ศ.๒๓๐๑ กรมขุนพรพินิตจึงขึ้นครองราชย์ทรงพระนามว่า “**สมเด็จพระเจ้าอุทุมพร**” เป็นกษัตริย์องค์ที่ ๓๓ แห่งกรุงศรีอยุธยา

- แต่พระองค์ครองราชย์ได้ ๑ เดือนเศษ กรมขุนอนุรักษ์มนตรีก็ทรงลาผนวช ออกมาวางท่าเชิงอยู่ในพระราชวัง (นั่งบนพระที่นั่งสุริยาศอมรินทร์) ทำให้สมเด็จพระเจ้าอุทุมพรทรงอึดอัด ในที่สุดก็เลยถวายราชสมบัติให้พระเชษฐากรมขุนอนุรักษ์มนตรี แล้วทรงเรือพระที่นั่งไปผนวชแล้วไปจำพรรษาที่วัดประดู่ทรงธรรม

- ส่วนกรมขุนอนุรักษ์มนตรีเสด็จขึ้นเป็นกษัตริย์ทรงพระนามว่า
“สมเด็จพระเจ้าฟ้าเอกทัศน์ ” เป็นกษัตริย์องค์ที่ ๓๔ แห่งกรุงศรีอยุธยาในปี
เดียวกันนั่นเอง (พ.ศ.๒๓๐๑)

- ฝ่ายกรมหมื่นเทพพิพิธ(ราชบุตรคนหนึ่งของพระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ
ที่เกิดแต่พระสนม) ไม่พอพระทัยที่สมเด็จพระเจ้าฟ้าเอกทัศน์ได้เป็นกษัตริย์
โดยมิชอบ จึงสมคบคิดกับเจ้าพระยาอภัยราชา, พระยายมราช และ
พระเพชรบุรีก่อกบฏเพื่อจะให้สมเด็จพระเจ้าฟ้าอุทุมพรขึ้นครองราชย์
ตั้งเดิม แต่บังเอิญถูกจับได้เสียก่อน และเจ้าฟ้าอุทุมพรก็ไม่ประสงค์จะ
ครองราชย์ พร้อมทั้งขอให้ สมเด็จพระพี่ เนรเทศผู้ที่ก่อกบฏทั้งหมดให้ไปอยู่
ลังกาด้วยความเมตตา

- ขณะเดียวกันที่พม่าก็มีเรื่องเกิดขึ้น คือเหล่าพม่าได้พากันเข้าตีเมืองสิริเยม ซึ่งตั้งอยู่ปากแม่น้ำอิระวดี มอญได้ระดมกันป้องกันเมืองอย่างสามารถ แต่ก็สู้ไม่ได้
- พม่าตีเมืองสิริเยมได้ มอญจึงได้ลงเรือกำปั่นฝรั่งเศสล่องตามแม่น้ำอิระวดี แต่เผชิญภัยพิบัติใหญ่ใหญ่ในทะเล เรือกำปั่นลำนั้นจึงหลบคลื่นลมที่เมืองมะริดอันเป็นเมืองขึ้นของสยาม
- พม่ามีหนังสือมาขอให้สยามส่งชาวมอญและเรือกำปั่นให้
- ไทยเพิกเฉย และไม่ชี้แจงแต่อย่างใด(พระเจ้าเอกทัศนั้นไม่เจนจัดเรื่องการปกครอง)

- พ.ศ.๒๓๐๒ พระเจ้าอลองพญาจึงให้อุปราชมังระ ยกทัพเข้ามาตีเมือง
ทวาย มะริด ตะนาวศรี แต่ไทยคิดว่าจะเข้าทางด่านเจดีย์ ๓ องค์ ที่แท้
เข้าทางช่องสิงขร (ประจวบคีรีขันธ์) หรือเมืองตะนาวศรีของพม่า

ขุนรอนปลัดชู

- พม่าบุกเข้ามาถึงราชบุรีโดยสะดวก ทางกรุงเทพฯ ได้ยกกำลังไปที่ราชบุรี แต่ก็แพ้พม่ากลับมา พระเจ้าเอกทัศน์เกรงว่าเมื่อไทยแพ้อาจจะเกิดจลาจลในพระนคร(ราษฎรขวัญเสีย) อาจทำให้พระนครแตกได้จึงได้ไปขอให้สมเด็จพระเจ้าฟ้าอุทุมพรทรงลาผนวช ช่วยมาคิดการแก้ไข(พระองค์ไม่เก่ง)และให้ขึ้นว่าราชการแทนเพื่อดูแลพระนคร

- สมเด็จพระเจ้าฟ้าอุทุมพรก็แต่งทัพไปตั้งรับพม่าที่สุพรรณบุรี โดยให้
เจ้าพระยามหาเสนาคุมทัพไป ส่วนพระองค์ก็เร่งแต่งพระนคร เพื่อรับ
พม่า ปรากฏว่าทัพของเจ้าพระยามหาเสนา ถูกตีแตก ทัพของพระ
เจ้าอลองพญาตามติดมา และตั้งล้อมพระนครไว้จนถึงต้นปี พ.ศ.๒๓๐๓
โดยตั้งปืนใหญ่ไว้ตรงวัดหน้าพระเม่น หันปากกระบอกปืนตรงมาที่พระที่
นั่งสุริยาศอมรินทร์ สั่งให้ยิงปืนใหญ่ทุกวัน ขึ้น ๑ คำเดือน ๖ พระ
เจ้าอลองพญามุ่งที่จะพิชิตศึกโดยเร็วจึงบรรจุดินปืนมากเป็น
พิเศษ เมื่อจุดไฟยิงกระสุนถูกยอดพระที่นั่งสุริยาศอมรินทร์หักลง
แต่สะเก็ดระเบิดจากปืนแตกถูกพระองค์สาหัส ทำให้ต้องเลิกทัพ
กลับไป และพระเจ้าอลองพญาก็สวรรคตในเวลาต่อมา

- เสร็จศึกพม่าพระเจ้าเอกทัศก็เล่นเกมการเมืองบีบให้พระ
อนุชาต้องสละราชสมบัติอีกครั้ง โดยคืนหนึ่งได้เรียกเจ้าฟ้า
อุทุมพรเข้าเฝ้า และพระองค์ก็ชักพระแสงมาวางไว้ที่พระเพลา
ขณะพูดคุย

-

- เจ้าฟ้าอุทุมพรก็เลยถวายราชสมบัติแล้วออกผนวชใหม่อีกครั้ง จนชาวกรุงศรีอยุธยาเรียกพระองค์ว่า “ขุนหลวงหาวัด ”

- ทางฝ่ายพม่าภายหลังจากพระเจ้าอลองพญาสวรรคต พระเจ้ามังระอุปราชขึ้นครองราชย์ก็ตีเมืองต่าง ๆ ขยายอำนาจยึดได้ เมืองเชียงใหม่ เมืองเวียงจันทร์ ตลอดจนหลวงพระบางเมื่อ พ.ศ. ๒๓๐๖ และย้ายเมืองหลวงจากหงสาวดีไปอยู่ อังวะบุรี

- พ.ศ.๒๓๐๘ พระเจ้ามังระ ยกทัพเข้ามา ๒ ทางคือมิ่ง
มหานคร ทางด่านเจดีย์ ๓ องค์ ส่วนเนเมียวสีหบดีทางเหนือ
แม่สอดเข้าตีหัวเมืองต่าง ๆ ปลายทางบิบบ็อบล้อมกรุงศรีอยุธยา
ทุกทาง

- พระเจ้าเอกทัศก็มาอ่อนวอนพระอนุชาให้ลาผนวชออกมาสู้
พม่า แต่คราวนี้เจ้าฟ้าอุทุมพรวางเฉย

- ๖ พ.ศ.๒๓๐๘ เหตุการณ์ได้คับขันขึ้นเรื่อย ๆ เพราะพม่า
ประชิดกรุง แม้จะมีชาวบ้านเขียนหนังสือใส่บาตรพร้อมกับ
อาหาร พระองค์ก็วางเฉยเสีย (จนถึงต้นปี พ.ศ.๒๓๑๐)

กรุงศรีอยุธยาถูกกระสุนปืนใหญ่ของพม่าก่อนกรุงแตก

อนุสาวรีย์ชาวบ้านบางระจัน

- ก่อนที่กรุงเทพฯ จะแตกนั้นได้เกิดอาเพศเป็นที่ตกใจเป็นอย่างมาก ยิ่งดังพระราชพงศาวดารกรุงเทพฯ ระบุไว้ว่า “ด้วยอายุแผ่นดิน กรุงเทพฯ อยุธยา จะถึงกาลขาดจึงอาเพศเห็นประหลาดเป็นนิมิต พระประธานวัดพนัญญ์เชิงน้ำพระเนตรไหลลงมาจรดพระนาภี ในวันนั้น วัดพระศรีสรรเพชญ์นั้นพระบรมไตรโลกนาถ พระอู่ระแตกดวงพระเนตรตกอยู่ที่ตักเป็นอัศจรรย์

พระเจดีย์วัดราชบูรณะกาบินมาเสียบตายอยู่บนปลายยอด
รูปพระนเรศวรในโรงพระแสงกระบี่พระบาทสั่นไปทั้งสี่ทิศ
อากาศก็วิปริตไปต่าง ๆ นาๆ .. ครั้นวันอังคารเดือน ๕ ขึ้น
๙ ค่ำ ปีกุน นพศก ศักราช ๑๑๒๙ เวลาบ่าย ๔ โมงพม่ายิง
ปืนใส่ป้อมสูงวัดท่ากาห้อง วัดนางปลื้ม แล้วเอาเพลิงจุดเชื้อ
ที่รากกำแพง ครั้นเวลาค้ำกำแพงทรุดลงน้อยหนึ่งพม่าก็
เข้ากรุงได้ เอาไฟเผาพระราชวังและวัดพระศรีสรรเพชญ์”

- พม่าล้อมกรุงอยู่ ๑ ปี ๒ เดือน ก็บุกเข้ากรุงศรีฯได้ เมื่อวันที่
อังคารเดือน ๕ ขึ้น ๙ ค่ำ ปีกุน พ.ศ.๒๓๑๐ (ตรงกับ ๗ เมษายน
พ.ศ.๒๓๑๐) พระเจ้าเอกทัศหลบหนีออกไปจากพระนครเพียง
พระองค์เดียว ได้รับความทุกข์ลำบากจนถึงพิราลัย

(วีรกรรมชาวบ้านบางระจันป้องกันตนเองไว้ถึง ๗ ครั้ง ๕เดือน)

(พระยาวชิรปราการหรือตาก นำกำลังทหารคู่มือประมาณ ๕๐๐
หลบหนีออกมาเมื่อขึ้น ๔ ค่ำเดือนยี่ พ.ศ.๒๓๐๙ หรือก่อนกรุง
แตกประมาณ ๓ เดือนโดยออกทางวัดพิชัย)

- จดหมายเหตุของบาทหลวงเซนต์เยอร์ บริโกต์ชาวฝรั่งเศส ซึ่ง
อยู่ตอนกรุงศรีอยุธยาแตกเขียนถึงหัวหน้าบาทหลวงที่กรุงปารีส
ความว่า “เมื่อวันกรุงแตก ในกำแพงเมืองกรุงศรีฯมีผู้คนหนี
พม่ามาอยู่แออัดกันประมาณ ๑๙๐,๐๐๐ คน ปรากฏว่าถูกพม่า
ฆ่าตามประมาณครึ่งหนึ่ง(๙๕,๐๐๐ คน)หนีรอดไปได้ประมาณ
๖ หมื่นคน ไปหลบซ่อนอยู่ตามป่าเขาด้วยความกลัว ขวัญเสีย
ผจญความยากลำบากเสียชีวิตมากต่อมาก อีกประมาณ ๓ หมื่น
คนถูกพม่าจับเป็นเชลยศึกแล้วถูกกวาดต้อนไปพม่า แล้วกวาด
เอากษัตริย์ชั้นตียวงศาและท้าวพระยาเสนาบดีอพยพทั้งปวง
ไป”

- ยังมีบันทึกอีกหลายแห่งตรงกันว่า วันที่พม่าเข้าพระนครนั้น ได้
เที่ยวปล้นฆ่าเผาวัดวาอารามพระราชวังเพื่อเอาทองโดยที่พม่ามิได้
หวังเอาเป็นเมืองขึ้น และการเข่นฆ่านั้นก็ไม่วั้นแม้แต่พระเณร เล่า
กันว่ากรุงศรีอยุธยาอันโอ้อ่าจมอยู่ในทะเลเพลิงกว่า ๗ วัน ๗ คืน
จากนั้นพม่าได้ยกทัพออกจากพระนครเมื่อ ๑๕ เมษายน พ.ศ.๒๓๑๐
โดยทิ้งทหารไว้ให้สู้ก็พระนายกองที่ค่ายโพธิ์สามต้นเพียง ๓ พันเพื่อ
คอยกวาดต้อนคนไทยและทรัพย์สินสมบัติกลับไปพม่า

จบเรื่องเศร้าของ
ชาวกรุงศรีอยุธยา

แต่ปู่ย่าตายเราท่านเล่ามา
กษัตริย์สี่บสุริยวงศ์ดำรงโลก
เราเห็นยับยั้งแต่รอยก็พลอยเพลिन
กำแพงรอบขอบคูก็ดูลึก
ยังให้มันข้ามเข้าเอาเวียงชัย
หรือรานินสิ้นเกณฑ์จึงเกิดยุค
เหมือนทุกวันแล้วไม่คณนาตาย

เมื่อแรกศรีอยุธยาแจ้งเจริญ
ระงับโศกสุขสุดจะสรรเสริญ
เสียดายเกิดมาเมื่อเกินน่าน้อยใจ
ไม่น่าศึกอ้ายพม่าจะมาได้
โอ้ออย่างไรเหมือนบุรีไม่มีชาย
ไพร่รุกรบได้ตั้งใจหมาย
ให้ใจหายหวั่นหวั่นถึงจันทร์ดวง

สมัยกรุงธนบุรี ๑๕ ปี

พ.ศ.๒๓๑๐ – พ.ศ.๒๓๒๕

- เป็นช่วงการรวบรวมก๊กต่าง ๆ ๕ ก๊ก ที่แยกตัวเป็นอิสระ, การต่อสู้กับพม่าและการก่อตั้งกรุงฯ เพราะพม่าได้เผาราชธานี(อยุธยา)เสียหายหมด

หมดศึกพม่า พบศัตรูใหม่

ช่วงกรุงรัตนโกสินทร์

“การศึกษสงครามข้างญวน ข้างพม่าก็เห็นจะไม่มีแล้ว จะมี
อยู่ก็แต่ข้างฝรั่ง ให้ระวังให้ดี อย่าให้เสียที่แก่เขาได้การ
งานสิ่งใดของเขาที่ควรจะเรียนเอาไว้ ก็ให้เอาอย่างเขาแต่
อย่าให้นับถือเลื่อมใสไปทีเดียว ”

เป็นพระราชกระแสรับสั่งของรัชกาลที่ ๓ เกี่ยวกับการ
ต่างประเทศก่อนสวรรคตไม่นานนัก

เสียดินแดนครั้งที่ ๑๔

ในสมัยรัชกาลที่ ๙

เพลงเสียดินแดน

สูญเสียดินแดน

เขาพระวิหาร

ให้กับประเทศกัมพูชา

จำนวน ๒ ตารางกิโลเมตร

เมื่อวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๐๕

สาเหตุ

- ในคราวที่เสียดินแดนเขมรส่วนใน(มณฑลบูรพา)ครั้งที่ ๑๒ ซึ่งประกอบไปด้วยเสียมราฐ ศรีโสภณ และพระตะบอง แผนที่ฝรั่งเศสทำไว้ครั้งแรกนั้นได้ขีดเส้นพรมแดน กำหนดให้ปราสาทเขาพระวิหารอยู่ในเขตไทยอย่างสมบูรณ์และชัดเจน (สมัยนั้นไทยไม่เคยทำแผนที่)
- แต่หลังจากนั้นเพียง ๓ ปี ฝรั่งเศสได้ทำสนธิสัญญาเพิ่มเติม และแก้ไขแผนที่ใหม่ โดยกำหนดให้ปราสาทเขาพระวิหาร หรือ เปรียะวิเชียร์ อยู่ในเขตกัมพูชา ซึ่งฝ่ายไทยก็ไม่ได้ทักท้วง

- สาเหตุที่ไทยไม่ตกท้วงนักประวัติศาสตร์บางคนให้ข้อสังเกตว่า อาจเป็นเพราะว่าเพราะไทยเกรงว่าการขัดขึ้นหรือ “ตกท้วง” อาจเป็นสาเหตุให้ฝรั่งเศสหาช่องทางที่จะยึดดินแดนส่วนอื่นของ ไทยเพิ่มขึ้น

- แต่ “การไม่ตกท้วงถือเป็นการยอมรับ” คือคำวินิจฉัยของศาล โลกเป็นเหตุให้ไทยต้องพ่ายแพ้จนถึงทุกวันนี้

- แต่เมื่อฝรั่งเศสแพ้เยอรมนีในยุโรปสงครามโลกครั้งที่ ๒ อำนาจฝรั่งเศสในอินโดจีนอ่อนแอลง รัฐบาลไทยในยุค จอมพล ป.ได้ฉวยโอกาส

- เรียกร่องดินแดนคือจากฝรั่งเศส โดยมี ปชช.เดินขบวน
เรียกร่องดินแดนคืน และสนับสนุน จนเป็นเหตุให้เกิดสงคราม
อินโดจีนขึ้น

- ผลพวงจากสงครามทำให้ไทยได้ดินแดนคืนรวมทั้งเขาพระ
วิหาร รวมทั้ง ไชยบุรี จำปาศักดิ์ เสียมราฐ พระตะบอง ทำให้มี
ชื่อ จว.ใหม่ เช่น จว.พิบูลสงคราม จว.จำปาศักดิ์ แต่แล้ว
ญี่ปุ่นก็ถูกระเบิดที่ฮิโรชิมา และนางาซากิ ทำให้ต้องคืนดินแดน
ที่ได้จากครามสงครามอินโดจีนให้ฝรั่งเศสอย่างเดิม

- เขาพระวิหารก็อยู่ในมือของฝรั่งเศสได้ไม่นาน ปี พ.ศ.
๒๔๙๗ โฮจิมินห์ ผู้นำพรรคคอมมิวนิสต์ของเวียดนามเหนือส่ง
กำลังทหารเข้าโจมตีกองทหารฝรั่งเศสที่เดียนเบียนฟู และ
ได้รับชัยชนะอย่างเด็ดขาด

- นายพล โงวันเกียบ เป็นผู้บัญชาการสามารถเผด็จศึกทหาร
ฝรั่งเศสได้อย่างราบคาบ ทหารฝรั่งเศสถูกจับเป็นเชลยได้
เกือบ ๒๐,๐๐๐ คน ทำให้ต้องถอนทหารออกจากเวียดนาม
และให้อิสระแก่อาณาานิคมของตนเอง คือ กัมพูชา ลาว
เวียดนาม (รัฐบาลไทยซึ่งถือแผนที่คนละฉบับกับกัมพูชาจึงส่งทหาร
เข้าควบคุมปราสาทเขาพระวิหารอีกครั้งหนึ่ง)

- กัมพูชาซึ่งได้รับเอกราชจากฝรั่งเศสได้เรียกร้องให้ไทยถอนทหารและส่งมอบปราสาทคืน เนื่องจากว่ากัมพูชาถือแผนที่ ที่ฝรั่งเศสทำไว้ครั้งที่ ๒ ความสัมพันธ์ของทั้ง ๒ ประเทศจึงตึงเครียดและมีการปะทะกันบริเวณชายแดนหลายครั้ง

- ๒๔ พ.ย.๒๕๐๑ กัมพูชาประกาศตัดสัมพันธ์ไมตรีกับไทยและเรียกเอกอัครราชทูตกลับประเทศ จากนั้นทั้งสองฝ่ายสั่งปิด

พรมแดน

- ๒ ต.ค.๒๕๐๒ เจ้าบรมวงศ์เธอฯ ได้ยื่นฟ้องไทยต่อศาลโลก
เรียกร้องให้ไทยส่งมอบเขาพระวิหารให้แก่กัมพูชาโดยไม่มี
เงื่อนไข

- หลังจากต่อสู้คดีกันเกือบ ๓ ปี ศาลโลกตัดสินให้กัมพูชาชนะ
ไทยด้วยคะแนน ๙ ต่อ ๓ เสียง (พ.ศ.๒๕๐๕)

- ฝ่ายไทยยอมรับคำตัดสินนั้น แต่ก็ได้ขอสงวนสิทธิ์ในอันที่จะ
ดำเนินการทางกฎหมายที่อาจจะเกิดขึ้นในภายหน้า เพื่อเรียกร้อง
เขาพระวิหารกลับคืนมา

เพลง

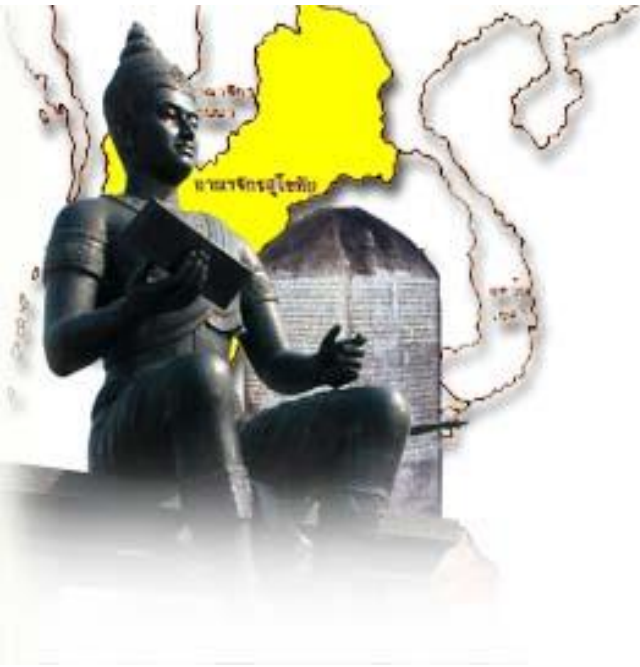
ปัจจุบัน ๕๑๓,๐๐๐ ตร.กม.

สูญเสีย ๗๘๒,๐๐๐ ตร.กม.ไม่รวม
ครั้งที่๓(บันทายมาศ ร.๒,)ครั้งที่๕
(รัฐเปรัก ร.๓)

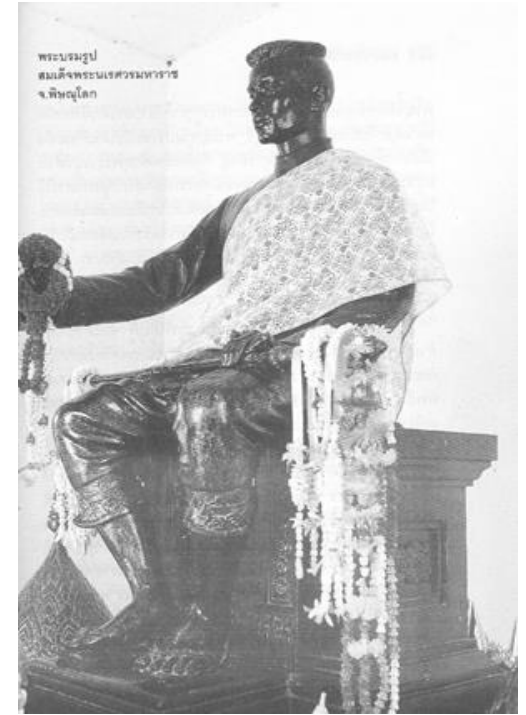
มหाराชของไทย

พ่อขุนรามคำแหงมหาราช

พระมหากษัตริย์องค์ที่ 3 แห่งราชวงศ์
พระร่วง ปกครองสุโขทัย พ.ศ. 1811 -
1842 ทรงเป็นนักรบที่กล้าหาญ ทรง
เป็นนักปราชญ์ ทรงปกครองราชอาณาจักร
บิตาปกครองบุตร ทรงประดิษฐ์อักษรไทย
เรียกว่า ลายสีไทย พ.ศ.1826

พระนเรศวรมหาราช

พระมหากษัตริย์องค์ที่ 2 แห่งราชวงศ์สุโขทัย พ.ศ. 2133 – 2148 ทรงประกาศอิสรภาพ พ.ศ. 2127 ทรงกระทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชาของพม่าในปี พ.ศ.2135 รัชสมัยของพระองค์ อยุรยาได้กลับมาเป็นมหาอำนาจทางการเมืองอีกครั้งหนึ่ง

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช

พระมหากษัตริย์องค์ที่ 4 แห่งราชวงศ์
ปราสาททอง พ.ศ.2199 – 2231
รัชสมัยของพระองค์บ้านเมือง
มีความเจริญทางด้านการศึกษา
ศิลปวัฒนธรรม เป็นยุคแรกที่
ชาวตะวันตกได้รู้จักประเทศสยาม

สมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช

พ.ศ. 2313 – 2325 พระมหากษัตริย์ผู้ทรงกอบกู้เอกราชและรวบรวมไทยให้เป็นปึกแผ่น ทรงใช้เวลาเพียง 8 เดือนขับไล่พม่าออกจากกรุงศรีอยุธยา ทรงรวบรวมอาณาจักรที่แตกแยกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และทรงทำนุบำรุงบ้านเมืองให้รุ่งเรืองดังเดิม

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช

พระมหากษัตริย์องค์ที่ 1 แห่งราชวงศ์จักรี
พ.ศ.2325 – 2352 ทรงทำสงครามกับพม่า
เกือบตลอดรัชกาล ทรงสถาปนากรุงเทพฯ
เป็นราชธานี ทรงฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมของ
ชาติในทุกๆด้าน ตลอดจนสร้างประโยชน์
สุขแก่ราษฎรมาตลอดรัชสมัยของพระองค์

พระปิยมหาราช

พระปิยมหาราช รัชกาลที่ 5 แห่ง

ราชวงศ์จักรี พ.ศ.2411 – 2453 ทรงนำ

ประเทศไปสู่ความเจริญ ทรงเลิกทาสโดย

ไม่เสียเลือดเนื้อ ทรงวางรากฐานความ

เจริญก้าวหน้า ผูกมิตรกับนานาประเทศ

ดูแลทุกข์สุขราษฎรทั้งเป็นทางการและส่วน

พระองค์

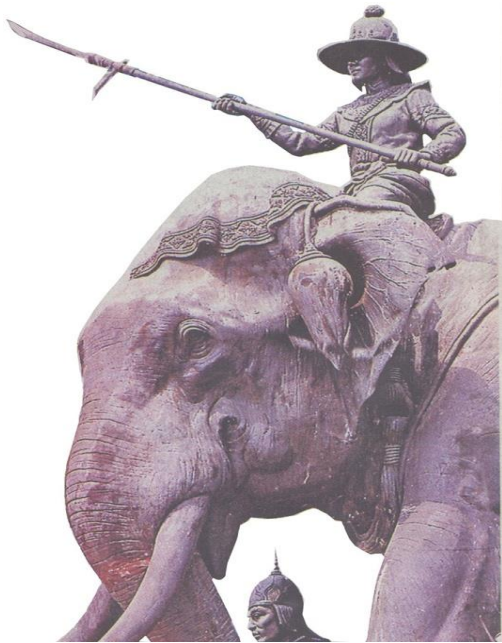

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช

พระมหากษัตริย์องค์ที่ 9 แห่งราชวงศ์จักรี ทรงมีปณิธาน ตั้งมั่นที่จะอุทิศพระองค์เพื่อ ขจัดทุกข์บำรุงสุขให้กับพสกนิกร ทรงมีพระราชกรณียกิจและโครงการตามพระราชดำริ ก่อประโยชน์ทั้งทางตรงกับทางอ้อมต่อ ประชาชนของพระองค์

วีรสตรีและบุคคลสำคัญต่อชาติไทย

สมเด็จพระศรีสุริโยทัย
(สงครามขยายอำนาจพระเจ้าตะเบ็งชเวตี้)

พระสุพรรณกัลยา(ก่อน
เสียกรุงครั้งที่ ๑)

ท้าวเทพสตรีท้าวศรีสุนทร(สงคราม
๙ ท้าว)

พระยาพิชัยดาบหัก (พระเจ้าตากสิน
มหาราช)

ชาวบ้านบางระจัน
(ก่อนเสียกรุงครั้งที่๒)

แผ่นดินนี้เป็นของไทยเพราะใครเล่า

ถ้าไม่ใช่พงศ์เผ่าเรารักษา

เกิดเป็นไทยต้องรักกันทั้งพารา

ใครจะมารักเราเท่าคนไทย

สวัสดี